

19 Μαΐου, 1990

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΚΟΥΦΑΛΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,
(Αιτητές στην Υπόθεση Αρ. 379/86)

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ,
(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 380/86)

ΑΝΤΩΝΗΣ ΖΥΜΠΟΥΛΑΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,
(Αιτητές στην Υπόθεση Αρ. 381/86)

ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,
(Αιτητές στην Υπόθεση Αρ. 382/86)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΑΠΑΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,
(Αιτητές στην Υπόθεση Αρ. 383/86)

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΤΣΩΝΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,
(Αιτητές στις Υποθέσεις Αρ. 384/86, 797/86)

ΛΟΥΚΙΑ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,
(Αιτητές στην Υπόθεση Αρ. 400/86)

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

1. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,
2. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ,
3. ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 379/86, 380/86,
381/86, 382/86, 383/86, 384/86, 400/86, 797/86).

*Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Διορισμοί — Διοριζόμενοι με σύμβαση —
Διορισμός σε κατάλληλη μόνιμη θέση κατά παρέκκλιση της τακτικής
διαδικασίας σύμφωνα με τον περί Εκπαιδευτικών Λειτουργών με
Σύμβαση (Διορισμός στη Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία) Νόμο
του 1985, Ν.161/85 — Ο διορισμός δεν συσχετίζεται με τις προηγη-*

θείσες ακυρωτικές αποφάσεις — Η παρέκκλιση από τις πρόνοιες του Ν. 10/69 δε συνιστά παρανομία αφού θεμελιώνεται στο Ν. 161/85 ο οποίος και εφαρμόστηκε ορθά.

- 5 Συνταγματικό Δίκαιο — Συνταγματικότητα νόμου — Έλεγχος της συνταγματικότητας του περί των Εκπαιδευτικών Λειτουργιών με Σύμβαση (Διορισμός στη Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία) Νόμου 161/85 — Δεν παραβιάζει την αρχή της διάκρισης των εξουσιών ούτε την αρχή της ισότητας — Θεωρία και νομολογία.
- 10 Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα — Άρθρο 28 — Αρχή της ισότητας — Έννοια και ερμηνεία από τη νομολογία — Αναλογική και όχι αριθμητική ισότητα.
- 15 Οι αιτητές προσέβαλαν το διορισμό των ενδιαφερομένων μερών στη Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία μεμφόμενοι κατά βάση τον ίδιο το Νόμο (Ν. 161/85) με βάση τον οποίο διενεργήθηκαν οι επί-δικοι διορισμοί.
- 20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφά-σισε ότι:
1. Οι προσβαλλόμενοι διορισμοί έγιναν δυνάμει του Άρθρου 3(2) του Νόμου 161/85 και αφορούσαν, όπως προνοούν οι διατάξεις του άρθρου αυτού, πρόσωπα που την 1ην Δεκεμβρίου 1985 βρισκόνταν στη δημόσια εκπαιδευτική υπηρεσία. Το Άρθρο 3(1) του νόμου, παρέχει στην Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, διακριτική εξουσία να προβαίνει σε διορισμούς εκπαιδευτικών λειτουργών με σύμβαση, κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις των Περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-1985, ή οποιουδήποτε άλλου νόμου ή κανονισμού που αφορά τη δημόσια εκπαιδευτική υπηρεσία.
- 25
- 30
- 35 Οι μόνιμοι διορισμοί δυνάμει του Άρθρου 3(2), έγιναν επειδή υπήρ-χε νόμιμη σύμβαση δυνάμει του Άρθρου 3(1) και σύμβαση που δεν εί-χε κηρυχθεί ποτέ άκυρη από το Δικαστήριο. Οι ακυρωτικές αποφά-σεις του Δικαστηρίου, αφορούσαν προγενέστερες πράξεις, ο δε διο-ρισμός των ενδιαφερομένων μερών δεν ήταν επακόλουθο εκείνων των πράξεων· συνεπώς το κύρος τους δε συναρτάται ούτε προσδιο-ρίζεται από αυτές. Οι συμβάσεις στις οποίες στηρίχτηκαν οι διορι-σμοί δεν είχαν πρόσβληθεί στα δεδομένα χρονικά πλαίσια και η εγκυ-ρότητά τους δεν μπορεί να επηρεαστεί από την ακύρωση άλλων ξε-χωριστών διοικητικών πράξεων. Επομένως, δεν υπάρχει καμιά ακυ-ρότητα στην εξέλιξη της πράξεως που να επιδρά στο τελικό αποτέλε-μα, τον διορισμό των αιτητών.
- 40

2. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε για τους διορισμούς είναι διάφορος και δεν συνάδει σε πολλές περιπτώσεις με τις πρόνοιες του Νόμου 10/69. Όμως βρίσκει έρεισμα στις διατάξεις του Νόμου 161/85, των οποίων άλλωστε αποτελεί την πρακτική εφαρμογή. Επομένως, η διαδικασία θα πρέπει να κριθεί με βάση τις πρόνοιες του συγκεκριμένου νόμου και όχι σε αναφορά με τις διατάξεις του Νόμου 10/69, “κατά παρέκκλιση” του οποίου όπως ρητά προνοείται στο Άρθρο 3(1) του νόμου, γίνεται. 5
- Μέσα στα πλαίσια αυτά, υπήρξε συνεπής συμμόρφωση προς τις διατάξεις του νόμου και οι διορισμοί πραγματοποιήθηκαν κατά την έννοια που αποδίδεται στον όρο από το Άρθρο 3(2) του Νόμου 161/85 και το Άρθρο 23 του Νόμου 10/69, χωρίς οποιαδήποτε υπέρβαση ή παράλειψη εκ μέρους του διορίζοντος σώματος. 10
3. Η συνταγματικότητα του νόμου, αποτέλεσε ουσιαστικά το κύριο επιχείρημα των αιτητών για την ακύρωση και την ανατροπή των αποτελεσμάτων της επίδικης πράξης. 15
- Η αντισυνταγματικότητα εξειδικεύεται στους πιο κάτω επί μέρους λόγους: 20
- (1) Παραβίαση της αρχής της διάκρισης των εξουσιών. 25
- (2) Παραβίαση της αρχής της ισότητας όπως κατοχυρώνεται στο Άρθρο 28 του Συντάγματος. 25
- Δεν πρόκειται στο Άρθρο 3(2) του Ν. 161/85 για αφαίρεση εξουσίας ή παρέμβαση στην αρμοδιότητα της Επιτροπής, αλλά για ρύθμιση της άσκησης της αρμοδιότητας αυτής, σύμφωνα και με τους σκοπούς και το αντικείμενο του νόμου 30
- Στο σημείο αυτό, συμπίπτει και η απόφαση της Ολομέλειας του Ανώτατου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Republic v. Christoudia and Another* (1988) 3(C) C.L.R. 2622. 35
- Οι επίμαχες διατάξεις του νόμου, είναι συνεπείς προς τις συνταγματικές πρόνοιες και δεν αποτελούν αντίθεση προς την αρχή της διάκρισης των εξουσιών. 40
4. Η αρχή της ισότητας, ερμηνεύεται ανέκαθεν από τη νομολογία, όχι ως αριθμητική, αλλά ως αναλογική ισότητα. Τούτο σημαίνει ότι δεν αποκλείονται διαφοροποιημένες ρυθμίσεις με βάση ποιοτικά κριτήρια. Η αρχή της ισότητας, δεν αναιρεί την ευχέρεια του νομοθέτη να θε-

σπίζει για αποχρώντες λόγους γενικότερου συμφέροντος διακρίσεις, με βάση όμως αντικειμενικά κριτήρια, υπό την προϋπόθεση δηλαδή ότι η ανόμοια ρύθμιση ανταποκρίνεται σε μια δεδομένη συγκεκριμένη ανομοιοότητα.

5

Ο Νόμος 161/85 αποσκοπεί στην επίλυση του προβλήματος μιας ευρείας τάξεως ατόμων, για λόγους κοινωνικού και δημόσιου συμφέροντος. Οι πραγματικές συνθήκες της τάξεως αυτής είναι διαφορετικές με τις συνθήκες ατόμων που δεν emπίπτουν σ' αυτή. Η διαφοροποίηση που εισάγει ο νόμος, είναι δικαιολογημένη και δεν υπερβαίνει τα ακραία όρια της ευχέρειας του νομοθέτη επί του θέματος.

10

Δεν υπάρχει παραβίαση της αρχής της ισότητας υπό την έννοια που είχε γίνει δεκτή στη νομολογία και των συναφών συνταγματικών διατάξεων.

15

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20 *Papakyriakou v. Educational Service Commission (1983) 3(B) C.L.R. 870,*

Republic v. Christoudhia and Another (1988) 3(C) C.L.R. 2622,

25 *Republic v. Arakian and Others (1972) 3 C.L.R. 294,*

Τομάζου ν. Δημοκρατίας (1989) 3(E) Α.Α.Δ. 2935,

Κρονίδου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 823.

30

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας να διορίσει τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στη θέση Καθηγητή ή Εκπαιδευτικού στη Δημόσια Εκπαίδευση, δυνάμει των προνοιών του περί των Εκπαιδευτικών Λειτουργιών με Σύμβαση (Διορισμός στη Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία) Νόμου του 1985, Ν. 161/85.

35

40 *Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.*

Α. Κουρσουμπά, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Χρ. Χριστοφίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Ι. Ιωακείμ στις υποθέσεις 382/86 και 797/86.

Α. Δράκος, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Παναγιώτη Στυλιανού στην 381/86.

5

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Όλες οι προσφυγές στρέφονται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης και έχουν ως κύριο αίτημα την ακύρωση του διορισμού των ενδιαφερομένων μερών, στη θέση καθηγητών ή εκπαιδευτικών στη Δημόσια Εκπαίδευση, δυνάμει των προνοιών του Περί των Εκπαιδευτικών Λειτουργιών με Σύμβαση (Διορισμός στη Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία) Νόμου 161/85.

10

Ο βασικός νομικός λόγος που προβάλλεται για την ακύρωση της επίδικης πράξης, είναι σε όλες τις προσφυγές, η αντισυνταγματικότητα του Νόμου 161/85.

15

Δυνάμει του πιο πάνω νόμου, οι εκπαιδευτικοί λειτουργοί που υπηρετούσαν με σύμβαση στη δημόσια εκπαιδευτική υπηρεσία, διορίζονται από την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας σε κατάλληλη θέση στη δημόσια εκπαιδευτική υπηρεσία, σύμφωνα με τις πρόνοιες των Περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-85, και επί τη βάσει πινάκων που διαβιβάζονται στην Επιτροπή από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας. Τα ενδιαφερόμενα μέρη περιλαμβάνοντο στον Πίνακα Εκπαιδευτικών Λειτουργιών Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης, που απέστειλε ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας υλοποιώντας τις πρόνοιες του νόμου και η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας προχώρησε στις 10/3/86 και 16/5/86 στους διορισμούς τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου, δηλαδή χωρίς να επεκτείνει την έρευνά της σε πρόσωπα που δε διαλαμβάνοντο στους Πίνακες.

20

25

30

Οι αιτητές, οι πλείστοι από τους οποίους υπηρετούν ως δάσκαλοι, διεκδικούν από χρόνια διορισμό στην Μέση Εκπαίδευση και ισχυρίζονται ότι ο διορισμός των ενδιαφερομένων μερών είναι παράνομος για τους πιο κάτω ειδικότερους λόγους:

35

(1) Οι αποφάσεις της Ε.Ε.Υ. με την οποία αποκλείστηκαν οι αιτητές και διορίστηκαν μόνο όσοι περιλαμβάνοντο στους Πίνακες που ετομάστηκαν από τον Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας, είναι παράνομες επειδή στηρίχτηκαν σε προηγούμενους διορισμούς με σύμβαση που δικαστικά κρίθηκαν ότι έπασχαν.

40

(2) Ο Νόμος 161/85 στον οποίο στηρίχτηκε η απόφαση της Ε.Ε.Υ., είναι αντισυνταγματικός επειδή παραβιάζει την αρχή της διάκρισης των εξουσιών και της ίσης μεταχείρισης και καταργεί τη διακριτική εξουσία της Ε.Ε.Υ. στους διορισμούς.

5

(3) Η απόφαση παραβιάζει τους γενικούς κανόνες του Διοικητικού Δικαίου.

Ο πρώτος ισχυρισμός, θεμελιώνεται στην απόφαση της Ολομέλειας **Papakyriakou v. Republic** (1983) 3 C.L.R. 870, όπου είχε κριθεί ότι η ανανέωση των επί συμβάσει διορισμών από έτος σε έτος, με βάση εισήγηση του Υπουργικού Συμβουλίου στο έργο της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας που εξουδετέρωνε τη διακριτική της ευχέρεια επί του θέματος, και καθιστούσε την απόφασή της άκυρη. Επιπλέον, όπως ιδιαίτερα τονίστηκε, είχαν προηγηθεί ακυρωτικές επί μέρους αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε παλαιότερες προσφυγές των αιτητών, με τις οποίες είχαν κηρυχθεί άκυροι οι επί συμβάσει διορισμοί που είχαν γίνει πριν από τη θέσπιση του νόμου. Κατά συνέπεια, οι διορισμοί που έγιναν δυνάμει του Νόμου 161/85, ως στηριζόμενοι ουσιαστικά σε διορισμούς που δικαστικά είχαν ήδη κριθεί πλημμελείς ήταν κατά τον ίδιο τρόπο άκυροι και ανυπόστατοι.

Από τα στοιχεία που έχουν τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου και την επιχειρηματολογία των δικηγόρων, προκύπτουν τα πιο κάτω συμπεράσματα:

Οι προσβαλλόμενοι διορισμοί έγιναν δυνάμει του άρθρου 3(2) του Νόμου 161/85 και αφορούσαν, όπως προνοούν οι διατάξεις του άρθρου αυτού, πρόσωπα που την 1ην Δεκεμβρίου 1985 βρίσκονταν στη δημόσια εκπαιδευτική υπηρεσία. Το άρθρο 3(1) του νόμου, παρέχει στην Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, διακριτική εξουσία να προβαίνει σε διορισμούς εκπαιδευτικών λειτουργών με σύμβαση, κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις των Περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-1985, ή οποιουδήποτε άλλου νόμου ή κανονισμού που αφορά τη δημόσια εκπαιδευτική υπηρεσία.

Οι μόνιμοι διορισμοί δυνάμει του άρθρου 3(2), έγιναν επειδή υπήρχε νόμιμη σύμβαση δυνάμει του άρθρου 3(1) και σύμβαση που δεν είχε κηρυχθεί ποτέ άκυρη από το Δικαστήριο. Οι ακυρωτικές αποφάσεις του Δικαστηρίου αφορούσαν προγενέστερες πράξεις, ο δε διορισμός των ενδιαφερομένων μερών δεν ήταν επακόλουθο εκείνων των πράξεων, συνεπώς το κύρος τους δε συναρτάται ού-

τε προσδιορίζεται από αυτές. Οι συμβάσεις στις οποίες στηρίχτηκαν οι διορισμοί, όπως πιο πάνω αναφέρεται, δεν είχαν προσβληθεί στα δεδομένα χρονικά πλαίσια και η εγκυρότητά τους δε μπορεί να επηρεαστεί από την ακύρωση άλλων ξεχωριστών διοικητικών πράξεων. Επομένως, δεν υπάρχει καμιά ακυρότητα στην εξέλιξη της πράξεως, που να επιδρά στο τελικό αποτέλεσμα, τον διορισμό των αιτητών. 5

Ο δικηγόρος των αιτητών, ισχυρίστηκε στο δεύτερο επιχείρημα, ότι η επίδικη απόφαση παραβιάζει γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου. Οι αρχές αυτές, προκύπτουν κυρίως από τις διατάξεις του Νόμου 10/69 και τη νομολογία που διαμορφώθηκε με βάση αυτές τις διατάξεις. 10

Θα συμφωνήσω με το δικηγόρο των αιτητών ότι η διαδικασία που ακολουθήθηκε για τους διορισμούς είναι διάφορος και δε συνάδει σε πολλές περιπτώσεις με τις πρόνοιες του Νόμου 10/69. Όμως βρίσκει έρεισμα στις διατάξεις του Νόμου 161/85, των οποίων άλλωστε αποτελεί την πρακτική εφαρμογή. Επομένως, η διαδικασία θα πρέπει να κριθεί με βάση τις πρόνοιες του συγκεκριμένου νόμου και όχι σε αναφορά με τις διατάξεις του Νόμου 10/69, "κατά παρέκκλιση" του οποίου όπως ρητά προνοείται στο άρθρο 3(1) του νόμου, γίνεται. 15

Μέσα στα πλαίσια αυτά υπήρξε, κατά τη γνώμη μου, συνεπής συμμόρφωση προς τις διατάξεις του νόμου και οι διορισμοί πραγματοποιήθηκαν κατά την έννοια που αποδίδεται στον όρο από το άρθρο 3(2) του Νόμου 161/85 και το άρθρο 23 του Νόμου 10/69, χωρίς οποιαδήποτε υπέρβαση ή παράλειψη εκ μέρους του διορίζοντος σώματος. 20

Η συνταγματικότητα του νόμου, αποτέλεσε ουσιαστικά το κύριο επιχείρημα των αιτητών για την ακύρωση και την ανατροπή των αποτελεσμάτων της επίδικης πράξεως. 25

Η αντισυνταγματικότητα εξειδικεύεται στους πιο κάτω επί μέρους λόγους:

- (1) Παραβίαση της αρχής της διάκρισης των εξουσιών.
- (2) Παραβίαση της αρχής της ισότητας όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 28 του Συντάγματος. 30

Η παραβίαση της αρχής της διάκρισης των εξουσιών, προκύπτει σύμφωνα με τον ισχυρισμό από το προοίμιο του νόμου

161/85, από τη δεύτερη παράγραφο ειδικότερα, η οποία περιέχει σαφή επιταγή, όπως χαρακτηρίζεται, της νομοθετικής εξουσίας προς την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας για διορισμό μόνο των εκπαιδευτικών λειτουργιών που υπηρετούσαν με σύμβαση κατά το συγκεκριμένο χρόνο. Τούτο, κατά τους ισχυρισμούς πάντα των αιτητών, ισοδυναμεί με εντολή της Βουλής προς ανεξάρτητο και αρμόδιο όργανο, την Ε.Ε.Υ. όπως δέσμια και όχι κατ' ελεύθερη κρίση προβεί στο διορισμό όσων υπηρετούν με σύμβαση κατά το δεδομένο χρόνο. Επομένως, πρόκειται για αντισυνταγματική επέμβαση και ανάμειξη της Βουλής στο έργο, ανεξαρτήτου οργάνου κατά παράβαση της αρχής της διάκρισης των εξουσιών.

Το άρθρο 3(2) του Νόμου 161/85, προβλέπει ότι:

15 "Κάθε εκπαιδευτικός λειτουργός με σύμβαση ο οποίος βρίσκεται στη δημόσια εκπαιδευτική υπηρεσία κατά την 1η Δεκεμβρίου 1985 και ανεξάρτητα του αν η υπηρεσία του ήταν συνεχής ή διακεκομμένη, διορίζεται από την Επιτροπή από την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος Νόμου στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας, σε κατάλληλη θέση στη δημόσια εκπαιδευτική υπηρεσία σύμφωνα με τις πρόνοιες των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων του 1969 έως (Αρ.2) του 1985 και σύμφωνα με τους πίνακες που ετοιμάσθηκαν και θα διαβιβαστούν από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας προς την Επιτροπή."

25 Κατά τη γνώμη μου δεν πρόκειται για αφαίρεση εξουσίας ή παρέμβαση στην αρμοδιότητα της Επιτροπής, αλλά για ρύθμιση της άσκησης της αρμοδιότητας αυτής, σύμφωνα και με τους σκοπούς και το αντικείμενο του νόμου.

30 Στο σημείο αυτό, συμπίπτει και η απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Republic v. Christoudia and Another** (1988) 3(C) C.L.R. 2622, όπου τονίζονται και τα εξής:

35 "No competence of the Commission is taken away by Law No. 160/85. It only regulates the exercise by the Commission, of its competence. The Commission exercises its competence of appointment. It has to consider how to proceed, under the provisions of section 3, to interpret the scheme of service, to inquire whether a candidate has the required qualifications, etc.

40 The power to appoint is not necessarily exercised by selection amongst the candidates who apply after an advertisement of the post. That is one way of appointment. It may be that, in general,

it is to be preferred, but the legislature is not precluded, by regulating the exercise of the competence of the Commission, to limit the class of candidates or persons to be appointed, provided that it does not infringe any provision of the Constitution.

5

In the special circumstances of this particular case, we find that there was no interference by the legislature with the competence of the Commission.

The principle of separation of powers was not violated in this respect."

10

Καταλήγω ότι οι επίμαχες διατάξεις του νόμου, είναι συνεπείς προς τις συνταγματικές πρόνοιες και δεν αποτελούν αντίθεση προς την αρχή της διάκρισης των εξουσιών.

15

Η αρχή της ισότητας είναι ο άλλος λόγος για τον οποίο οι αιτητές ισχυρίζονται ότι με την παραβίασή της από τις διατάξεις του νόμου, καταστρατηγούνται οι συνταγματικές πρόνοιες. Η παραβίαση συνίσταται, όπως οι αιτητές ισχυρίζονται, στο γεγονός ότι ο νόμος προκαθορίζει το διορισμό συγκεκριμένων προσώπων και καθιστά απρόσιτη τη δυνατότητα διεκδίκησης της θέσης από άλλους προσοντούχους.

20

Η αρχή της ισότητας, ερμηνεύεται ανέκαθεν από τη νομολογία, όχι ως αριθμητική, αλλά ως αναλογική ισότητα. Τούτο σημαίνει ότι δεν αποκλείονται διαφοροποιημένες ρυθμίσεις με βάση ποιοτικά κριτήρια. (*Republic v. Arakian and Others* (1972) 3 C.L.R. 294, *Τομάζου ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(E) Α.Α.Δ. 2935).

25

Η αρχή της ισότητας, δεν αναιρεί την ευχέρεια του νομοθέτη να θεσπίζει για αποχρώντες λόγους γενικότερου συμφέροντος διακρίσεις, με βάση όμως αντικειμενικά κριτήρια, υπό την προϋπόθεση δηλαδή ότι η ανόμοια ρύθμιση ανταποκρίνεται σε μια δεδομένη συγκεκριμένη ανομοιότητα.

30

35

Σχετικό είναι το απόσπασμα από την υπόθεση *Republic v. Christoudia* (ανωτέρω) όπου αναφέρεται ότι:

"Bare equality of treatment regardless of the inequality of realities is neither justice nor homage to the constitutional principle. Classification is for governmental or legislative judgement. It ordinarily becomes a judicial question only when it has been drawn and is then subjected to the relevant constitutional

40

5 tests. Where objects, persons or transactions essentially dissimilar are treated uniformly, discrimination may result, for, in our view, refusal to make a rational classification may itself in some cases operate as denial of equality - (*State of Kerala v. Haji K. Haji Kutty Naha AIR* [1969] S.C. 378, as per Shah, J.).

10 The same principles are enunciated in a number of judgements of the European Court of Human Rights and by the Greek Council of State - (see, inter alia, Decision 3160/76."

15 Σημειώνεται επίσης, η πρόσφατη απόφαση *Κρονίδου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 823, όπου τονίζεται ότι το σκεπτικό της απόφασης *Christoudia*, εφαρμόζεται κατ' αναλογία στο Νόμο 161/85.

20 Ο Νόμος 161/85 αποσκοπεί στην επίλυση του προβλήματος μιας ευρείας τάξεως ατόμων, για λόγους κοινωνικού και δημόσιου συμφέροντος. Οι πραγματικές συνθήκες της τάξεως αυτής είναι διαφορετικές με τις συνθήκες ατόμων που δεν εμπίπτουν σ' αυτή. Η διαφοροποίηση που εισάγει ο νόμος, είναι δικαιολογημένη και δεν υπερβαίνει τα ακραία όρια της ευχέρειας του νομοθέτη επί του θέματος.

25 Δεν υπάρχει παραβίαση της αρχής της ισότητας υπό την έννοια που είχε γίνει δεκτή στη νομολογία και των συναφών συνταγματικών διατάξεων. Οι λόγοι για αντισυνταγματικότητα του νόμου και γενικά οι λόγοι ακυρότητας που επικαλέστηκαν οι αιτητές δε μπορούν να ευσταθήσουν και ως αποτέλεσμα οι προσφυγές απορρίπτονται. Δε δίδεται διαταγή για έξοδα.

30

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.